

# 6

# கவிதைகள்

## திசைகள்



காலைச் சூரியனுக்கு  
முகம் காட்டி நின்றால்  
புறமுதுகில் மேற்கிருக்கும்.

இடக்கைப் பக்கம் வடக்கு  
வாடைக்காற்று தழுவும்.

வலக்கைப் பக்கம் தெற்கு  
சோழகம் பெயரும்.

வாடை, சோளகம்  
கச்சான், கொண்டல் என்றே  
திசைகள் உணர்த்தும்  
காற்றின் பெயர்கள்.

அன்றைக்கு அம்மா சொல்லிடும்  
எளிமையில்  
திசைகள் துலக்கமாய் இருக்கும்.

இப்போவெல்லாம் திசைகள்  
எனக்கு துலக்கமாயில்லை.

பெயர் சொல்லும்படியான  
காற்றுகளும் ஏதுமில்லை.

வீசுவது புயலெனத் தெரியும்  
 புயலுக்குண்டா திசை?  
 அதனிடை நான் இல்லாததால்  
 வெளியில் நின்றபடி  
 திசைகளைத் துலக்கும்  
 ஒரோர் தடவையும்  
 முயற்சியில் தோற்கிறேன்.

அவை தொலைந்திருக்குமோ?  
 ஏன் இந்த சந்தேகம்  
 வடக்கிருந்து புறப்பட்டவன் நான்  
 என் நினைவு சொல்கிறது.

தெற்கிருந்து வருகிறாய் நீ  
 குளிர் வலயத்தில்  
 எதிர்கொள்பவர் சொல்கின்றனர்.

எங்கிருந்து வந்தேன்  
 எத் திசையில் செல்கிறேன்?

எனக்குச் சொல்லித்தர  
 அம்மாவுக்கு இலகாயிருந்தது  
 என் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லித்தர  
 எனக்கோ முடியவில்லை.

அம்மாவின் எளிமை எனக்கில்லை.  
 ஒரேயொரு தடவை  
 எழுவான் திசையை  
 யாரேனும் சுட்டுவீராயின்  
 சுடரும் விடியல் சூரியனுக்கு  
 முகம் காட்டி நிற்பேன்.  
 திசைகளைக் கண்டு கொள்வேன்.  
 குழந்தைகளுக்கும் அறிவிப்பேன்.

---

கி. பி அரவிந்தன்

## இறக்கம்

பிடிக்கப் பிடிக்க  
சமூக்குகின்றது.

ஏறிய இடத்திலாயினும்  
இறங்கலாமென்றால்  
வழக்கிச் செல்கிறது சரிவு.

ஏறிய இடம் எது... ?

நின்றேறிய இடத்திற்கும் கீழுமா  
இத்தனை இருட்டாழம்.... ?  
அல்லது அங்கேதான் ஏறினேனா... ?

அழுகையும் விம்மலும்  
சூழ்ந்த  
ஏழேழு நிறத் துக்கமும்  
படிவுகளான மொன இருட்டிட்டு.

ஒரு தீக்குச்சி உரசலே  
போதுமாய் இருந்திருக்கும்  
ஏறாத சிகரமெல்லாம் துலங்க  
ஏறி இறங்க.

இது இருக்க  
உயரவே பார்த்தேனே  
ஏறினேனே  
சுற்றும் முற்றும் பாராமல்

அது சரி  
இறங்கும் படி இல்லாமல்  
எதற்கு நீ ஏறினாய்... ?

இருட்டின் இறுக்கத்தில்  
நசிந்ததோர் குரல்.

கி. பி அரவிந்தன்

## துளிமுகத்துள் கங்கை



உலகம் இன்று வறுமையற்றுள்ளது  
அன்பிலே வறிய  
வன்பாலை உலகு செய்தோம்  
அன்பகத்தீர்  
தயவுசெய்து ஒரு பிடி அன்பு செய்வீரா?

பானையில் இருந்தால்தான்  
அகப்பையில் வரும்  
உனது பாத்திரத்தின் உள்ளே  
ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும்  
அன்பின் அவிழ்பதம் கண்டாயா?  
ஆயின் நீ பாக்கியசாலி.

அன்பின் வறிய அயலான் ஒருவனுக்கு  
அதை வழங்கு  
ஒரு துளி நேசிப்பில் தொடங்குகிறது  
அன்பின் இதழவிழல்

அன்பின் அவிழ்பதம் அளித்தாயா?  
அதன் எதிர்வரவு காத்திருக்காதே

வரவை எதிர்வு காத்திருப்போன்  
வாழ்க்கையை கடைவிரிப்பாக்குகிறான்  
வாழ்க்கையோ ஓர் தன்மலர்வின்  
வெளியகம்

காவ்ய மேகலையாள்  
தன் மலர்ந்த வாழ்வின் பாத்திரமாகியபோது  
அன்பின் குழைவை அள்ளி அள்ளி  
வழங்கிக் கொண்டேயிருந்தாள்  
வற்றாத அன்பின் வாழ்வுடைமையில்  
இது ஒன்றும் அதிசயமில்லை  
ஆதலால் அன்பின் ஊற்று முகத்தை  
திறந்து வை மானுடனே  
தன் மலர்ந்த வாழ்வு உனதாகும்.

துன்புறுவோரின் காற்றுசியையும் கழுவிவிடும்  
அன்பின் ஊற்று  
இன்பெருக்காய் எங்கும் அவிழு

அங்கழியும்  
தான், தனதென்ற சிறு வட்டம்

சிறுவட்டம் தாண்டி எழுகின்ற பேரன்பு  
ஆகாய கங்கையையும் பூமிக்கு இறக்கிவரும்

தூயன்பின் துளிபோதும் தொடங்கு.

ச. வில்வரத்தினம்

## மூன்று தீயும் நீஞும் குறவும்

பூமியின் ஒளி பொருந்திய முகங்கள்  
குழந்தைகளினுடையவை.  
துயரம் தரும் கனவுகளையும்  
எமது கால்களையும் அழித்துவிட்டு  
எமது காலங்கள் நெருப்பில் உழல்பவை  
குழந்தைகளுக்கானதை அவர்களிடமே கையளிப்போம்.

நம்பிக்கை தரும் சூரியனை  
அல்லது பெளர்ணமியை  
மிக மெல்லிய வாசனையையும் இதழ்களையும் உடைய  
மல்லிகை மலர்களை  
நாங்கள் அவர்களுக்காய் பரிசளிப்போம்.

கந்தக நாற்றம் எமது இருதயங்களில்  
உறைந்து விட்டதைப்போல  
பிரிவின் துயரங்களும்  
மன அழுத்தங்களும்  
எமது வேர்களை அரித்து தின்றுவிட்டதைப் போல்..

அவர்களுடைய இருதயங்களை  
அவை தின்றுவிட அனுமதிக்க முடியாது எம்மால்  
உண்மையில்  
நாம் இழந்த சந்தோசங்களை  
அவர்களின் மூலம்  
மீட்கும் கனவுகளில் வாழ்கிறோம் எனில்  
அவர்களின் குதாகலங்களும் சிரிப்பும்  
எமக்குச் சொந்தமானவை எனில்  
பூமியின் ஒளி பொருந்திய முகங்களை  
அவர்களிடம் பரிசளிப்போம்!

எஸ்போஸ்

## நீர்க்குமிழி



எதையும் கொண்டு வந்ததில்லை

தேகத்தையும்  
தேகத்திற்கொரு பெயரையும் புனைந்ததிங்குதான்

புகழ் சொற்களும், மாலைகளும்  
இந்தச் சேறும், அழக்கும்  
என்னுடையதல்ல எதுவும்

கொதிக்கும் இந்தச் சிரசு  
கண்ணீரால் சதா ஈரமாகும் இரவுகள்  
எதையும் வைத்துச் செல்ல  
காலம் இழைத்ததில்லை எந்தப் பெட்டியையும்

தோலோடு இடுங்குண்ட இந்தச் சொற்கள்  
அந்தச் சிறுகொண்டைக் குருவி  
காலத்தின் வெளியில் எஞ்சுவதில்லை எதுவும்

கணங்களின் பேராற்றில்  
மின்னி மறைகின்றன பல்லாயிரம் எண்ணக் குவியல்கள்

சொரியும் பாலை நிலவில்  
தன்னைத்தான் பார்த்து வெடித்துச் சிரிக்கிறது  
என் பித்து மனம்.

பா. அகிலன்

## மனிதனின் குரல்



புல்மேய்ந்து விட்டு  
பொழுதுபட  
வீடு திரும்பச் சொல்கிறாய் நீ

கேள்,  
நான் மனிதன்  
அறிவின் பசியில்  
அலைபவன்  
காலியாய் உள்ள எனது கிண்ணம்  
நிறைதல் வேண்டும்  
அதுவரை நான் ஓய மாட்டேன்.

உயிர் ஒளி சுடர  
வாழ்வின் ரசத்தை  
நான் பருகுதல் வேண்டும்.  
என் ஆளுமை நிறைவூற  
செயல்களில் நான்  
துலங்குதல் வேண்டும்!

அறிக நீ  
நான் மனிதன்!

வாசுதேவன்

## இதிக் துயர்

நிழல் மரங்களற்றுச்  
 சூரியன் தவிதவிக்கும்  
 நெடுஞ்சாலையோரம்  
 வெய்யிலை  
 உதறி எறிந்தவாறு  
 நடக்கிறாள் முதாட்டி.

குதிக்கால்களால்  
 நெடுங்களைப்பை  
 நகக்கித் தேய்த்தவாறு  
 காற்றைப் பின்தள்ளிக்  
 கைகளை வீசுகிறாள்.

வெய்யில்  
 மிகப் பெரும் தண்டனையை  
 வழி நீளப் பரவவிட்டுள்ளது.  
 வேட்டை நாய்போல  
 அவள் முன்னே  
 ஓடிச் செல்கிறது நிழல்.

பதிந்தெழும் ஒவ்வொரு சுவட்டிலும்  
 தேங்கி நடுநடுங்குகிறது  
 ஆதியிலிருந்து தொடரும் துயரம்.

பஹ்மா ஜஹான்

## பயிற்சி

### திசைகள்

- முன்னர் திசைகள் அறியப்பட்டமைக்கும் இன்று இயலாதிருப்பதற்கும் கவிஞரனை ஆளாக்கிய காரணி யாது?
- தனது பிள்ளைகளுக்கு எவற்றைப் புரிய வைக்க முடியாதிருப்பதாக கவிஞர் விசனம் கொள்கிறார்? இங்கு நேரடியாக சுட்டப்படுவதும் மறைபொருளாக உணர்த்தப்படுவதும் எவை?

### இறக்கம்

- எறும் முயற்சிக்குத் தடையாயிருப்பவை எவை?
- “ஒரு தீக்குச்சி உரசலே” என்பதால் உணர்த்தப்படும் அம்சங்கள் எவை?

### துளிமுகத்துள் கங்கை

- “அன்பின் இதழவிழல்” எப்படிச் சாத்தியமாகும்? அதன் பெறுபேறுகள் எத்தகையன?
- சிறுவட்டம் தாண்டிய பரந்த மனப்பாங்கு என்பதால் உணர்த்தப்படுவது யாது?

### முனும் தீயும் நீரும் குரலும்

- எந்தக் காரணத்துக்காக, எவற்றையெல்லாம் குழந்தைகளிடம் கொடுத்துவிடுவோம் எனக் கவிஞர் கூறுகிறார்?
- “எமது காலங்கள் நெருப்பில் உழல்பவை” எனப்படுவது ஏன்?

### நீர்க்குமிழி

- “காலம் இழைத்ததில்லை எந்தப் பெட்டியையும்” எனப்படுவது ஏன்?
- “நீர்க்குமிழி” என்பதன் வாயிலாக கவிஞர் வலியுறுத்த முனைவன யாவை?

### மனிதனின் குரல்

- இக்கவிதையில் விடுக்கப்படுகின்ற வேண்டுதல்கள் எவை?
- இக்கவிதையில் ‘செயலின் எழுச்சி’ வெளிப்படும் வகையினை விளக்கி எழுதுக.

### ஆதித் துயர்

- ‘பதிந்தெழும் ஓவ்வொரு சுவட்டிலும் தேங்கி நடுநடுங்குகிறது ஆதியிலிருந்து தொடரும் துயரம்’ என்பதினூடாக வெளிப்படுத்தப்படுவது யாது?
- கவிதையில் வெளிப்படும் அணிகளை எடுத்துக்காட்டுக.

## விமரிசனம்

கலை இலக்கியங்கள் எவ்வளவுக்கு முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளனவோ அதேயளவுக்கு விமரிசனங்களும் அவசியமானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. ஆயினும் தமிழில் கலை இலக்கியங்கள் வளர்ந்த அளவோடு ஒப்பிடுகையில் விமரிசனக் கலை போதியளவு வளர்ச்சி பெறவில்லை என்ற குறை நிலவி வருவதை அவதானிக்கலாம். விமரிசனம் குறித்து பல நூல்கள் வெளிவந்தபோதும் அது பற்றிய போதுமான புரிதலின்மை இன்னமும் உள்ளது. படைப்பாளிக்கும் வாசகருக்குமிடையில் தொட்டை வலுப்படுத்துவதோடு மேலதிக விளக்கங்களை ஏற்படுத்துவதாயும் விமரிசனம் திகழ வேண்டும். இந்த முயற்சி போதியளவு வெற்றிபெறாத காரணமாயும், அதற்குத் தடையாக படைப்பாளர்கள் விமரிசனத்தைக் கண்டு சீற்றம் கொள்ளும் பக்குவமின்மைகளாலும் விமரிசனக் கலை வளர்ச்சி பெற இயலாதுள்ளது.

ஆக்கங்கள் அனுபவச் செழுமைகளை உணர்வெழுச்சியுடன் வெளிப்படுத்துவன. வாழ்விலிருந்து பிறந்து ஏனையவர்களது வாழ்வைச் செப்பனிட ஏற்றதாக படைப்பாக்கம் மினிர்கிறது என்ற வகையில் அவை குறித்த கருத்துகள் சமூகத்தில் உணர்வைத் தூண்டும் சிறு பொறிகள் போன்ற பண்புடையன. நல்ல படைப்புகள் மனித உணர்வுக் காட்டின் தீமைகளை எரிக்கும். கேடானவை மனித சமூகத்தையே வெந்து சாம்பலாய் நாசமாக்க வல்லன. அவை குறித்த விமரிசனங்கள் பக்கச் சார்பின்றி துணிச்சலுடன் வெளிப்பட அவசியமுள்ளன.

தமிழின் மரபுதீயான விமரிசனத்துக்கு உதாரணமாகக் கூறப்படும் நக்கீரன் கதை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. தருமிக்கு பொற்கிழி வழங்க வேண்டும் என்பதற்காக இறைவனே பாடலை எழுதிக் கொடுக்கிறார். பாடலில் தவறிருப்பதாக நக்கீரர் கூற, இறைவனையே சபைக்கு அழைத்து வருகிறார் தருமி. நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டியபோதும் அச்சங்கொள்ளாத நக்கீரன் “குற்றம் குற்றமே” என இடத்துரைக்கிறார். திருவிளையாடற் புராணத்தில் இடம்பெறும் இக்கதை குறித்து வாதப்பிரதிவாதங்கள் காணப்பட்ட போதிலும் விமரிசகர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய அஞ்சாமைக்கு உதாரணமாக எப்போதும் இது முன்வைக்கப்படுவதுண்டு.

மரபு விமரிசனத்துக்கு உதாரணமாக உருத்திரசன்மன் பற்றிய கதையும் வழக்கிலுள்ளது. இது இலக்கண நூலுக்கு எழுதப்பட்ட உரைகளின் தகுதிகளைக் கண்டறிய மேற்கொள்ளப்பட்ட முறை. பார்வையிழந்தவரான உருத்திரசன்மன் முன் உரைகள் படிக்கப்படுகையில் தனது மெய்ப்பாடுகளால் அவற்றின் தகுதியை வெளிப்படுத்துவான். இவ்வகையில் மெய்சிலிர்த்தல், கண்ணீர் ததும்பல் என்பன இலக்கண உரைக்கே வெளிப்பட இயலுமாயின் ஆக்க இலக்கியத்துக்கு இன்னும் அதிகமாகப் பொருத்தப்பாடுடையதே என்பது கருத்து. இது மனப்பதிவு - மெய்ப்பாடு எனக் கொள்ளப்படுமாயினும் முழுமையாக விமரிசனமாக விருத்தியுறமாட்டாது.

பழைய இலக்கியங்களுக்கான உரைகளும் மரபுரீதியான விமரிசனத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாக கொள்ளப்படுவன. திருக்குறளுக்கான பரிமேலமுகரின் உரை இவ்வகையில் விதந்துரைக்கப்படுவதுண்டு. இதுபோன்ற பல்வேறு உரைகளிலும் விமரிசனத்துக்கான சில கூறுகளைக் காண இயலும். ஆயினும், மரபுரைகள் தமது விருப்புக்குரிய ஆக்கங்களுக்கு விளக்கவரை கூறித் தெளிவுபடுத்தும் நோக்கமே பெரிதாகவுடையன. விமரிசனத்தின் அவசியக் கூறாகவுள்ள மதிப்பீடு செய்தலை உரையாளர்கள் அதிகம் கவனங்கொள்வதில்லை. சில சந்தர்ப்பங்களில் மட்டும் அது வெளிப்படுவதுண்டு.

விளக்கம், மதிப்புரை என்பவற்றுக்கும் அப்பால் நவீன விமரிசனம் பல்வேறு அம்சங்களை இணைத்து வளர்ந்துள்ளது. உளவியல், சமூகவியல், அறிவியல், தொன்மவியல், மொழியியல், குறியியல் போன்ற துறைகள் ஒவ்வொன்று சார்பாயும் தனித்தனி விமரிசனமுறைகள் கையாளப்படுகின்றன. ஆயினும், ஆக்கத்தின் தன்மைக்கு அமைவாக இத்துறைகளின் அவசியமான துறைகளை இணைத்து மேற்கொள்ளப்படும் விமரிசனமே கூடுதல் பொருத்தப்பாடுடையதாய் இருக்கும். பொதுவாக ஆக்கத்தின் உருவத்தை முதன்மைப்படுத்துவதாய் அல்லது உள்ளடக்கத்தை முன்னிலைப்படுத்துவதாய் விமரிசனங்கள் அமைவதுண்டு. ஒரு உடலின் அனைத்து உறுப்புக்களுக்கும் உரிய முக்கியத்துவத்தை வழங்குவது போலவே படைப்பொன்றின் வடிவம், பொருள் என்பவற்றின் முக்கியத்துவம் முழுதாய் உள்ளடங்கியதாகவே விமரிசனம் அமைய வேண்டும்.

ஒரு விமரிசகர் கவனங்கொள்ள வேண்டியவையெனப் பின்வரும் நான்கு அம்சங்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன:

1. விமரிசனத்துக்கு எடுத்துக்கொண்ட படைப்பை ஒரு பருப்பொருளாக முன்னிறுத்தி அணுக வேண்டும்.
2. தன் விருப்பம் சார்ந்த உணர்வு மேலோங்கும்படி படைப்பை விமரிசகர் அணுகும்போது, உண்மையிலிருந்து வெகுதூரம் விலகிச்செல்ல நேரிடும்.
3. தான் ஆய்ந்து கண்ட உண்மையைவிட மேலானதாக எதையும் விமரிசகர் கருதக்கூடாது.
4. பலருடைய சுயத்துடன் (தான் எனும் உணர்வுடன்) உரசக்கூடியது விமரிசனம். விமரிசனப் பணி, பலருடைய ஆளுமையுடன் சம்பந்தப்படுவதால் மிகவும் பொறுப்புடன் செயற்பட வேண்டியது முக்கியமாகும்.

தமிழில் நவீன விமரிசனத் துறையைக் கல்விநெறி விமரிசனமாகத் தொடக்கி வைத்தவர் திருமணம் செல்வக் கேசவராய முதலியார் (1864 - 1921). வரகனேரி வேங்கட சப்பிரிமணிய ஜெயர் (1881 - 1925) விமரிசனக் கலையை இன்னொரு தளத்தில் விருத்தி செய்தார். இலங்கையில் க.கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி, ஏ.ஜே. கனகரத்தினா போன்றோர் மேலும் விரிந்த பரப்பில் விமரிசனக் கலையை விருத்தி செய்திருந்தனர். நவீன விமரிசன முன்னொடிகளுள் ஒருவரான வ.வே.சு.ஜெயர் பற்றிய நூல் ஒன்றுக்கு கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் எழுதியுள்ள விமரிசனப்பாங்கான ‘‘மதிப்புரை’’, மேற்படி விமரிசனக் கலை குறித்த பொருளை விளக்கும் எடுத்துக்காட்டாக அமைய முடியும்.

## பயிற்சி

1. அபிப்பிராயம் எழுதுதல், மதிப்புரை, விமரிசனம் என்பவற்றிடையேயான வேறுபாடுகள் பற்றி எழுதுக.
2. விமரிசனத்தின் அவசியம் யாது?
3. தமிழின் மரபுரீதியான விமரிசனத்தின் மூன்று வடிவங்களைப் பற்றி விபரிக்குக.
4. விமரிசகர் பின்பற்ற வேண்டிய அம்சங்கள் யாவை?
5. தமிழின் விமரிசன முன்னோடிகள் பற்றி சிறுகுறிப்பு எழுதுக.
6. நீங்கள் தெரிவுசெய்த ஒரு ஆக்கம் குறித்து விமரிசனம் எழுதுக.

## மதிப்புரை

திரு. பெ.ச.மணி அவர்களின்  
வ.வே.சு. ஜெயர்  
அரசியல், இலக்கியப் பணிகள்  
(உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை. 1993)

வ.வே.சு. ஜெயர் என்று சுருக்கமாகச் சுட்டப்படும் வரகனேரி வேங்கடேச சுப்ரமண்ய ஜெயவரவர்கள் (1881 - 1925) இந்த நூற்றாண்டின் முற்காலப் பகுதியில் இந்திய மண்ணின் அரசியல், சமூக - பண்பாட்டுத் துறைகளில் வீறார்ந்த நிலையிற் செயற்பட்டு நின்றவர். விடுதலைப் போராட்ட அரசியலில் தீவிரவாதியாகச் செயற்படத் தொடங்கி, பின்னாளில் காந்தியத்தில் அடிப்தித்த அவர் இந்திய மண்ணின் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் காலத்துக்கேற்ற வகையில் மறுமலர்ச்சி எய்த வேண்டும் என விரும்பியவர். அவ்வகையில் தமிழின் நவீனத்துவத்துக்குப் பாதை சமைப்பதில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பணிகளை ஆற்றியவர். குறிப்பாக தமிழின் சிறுகதை, திறனாய்வியல் ஆகிய துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய - முதற்கட்டப் பணிகள் புரிந்த ஒருவராகக் கணிக்கப் பெறுபவர். இவ்வாறு பொதுநிலையில் அறியப்பட்டுள்ள இவரின் ஆஞ்சை தொடர்பான முழுநிலையிலான - சிறப்பு நிலையிலான - விளக்கமாகவும் மதிப்பீடாகவும் அமையும் நூலாக்கம் இது.

இந்நாலின் ஆசிரியரான திரு.பெ.ச.மணி அவர்கள் தமிழியல் ஆய்வுத் துறைகளிலே குறிப்பாக, சமூக - பண்பாட்டாய்விலே அயரா ஊக்கத்துடன் செயற்படுபவர். இத்துறையில் பெருந்தொகையான நூல்களும் கட்டுரைகளும் எழுதியதன் மூலம் சமகாலத் தமிழ் ஆய்வாளருள் முதல் வரிசைத் தகுதியை எட்டியுள்ளவர். ஆய்வுத் திறத்தால் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி முதலிய பேரறிஞர்களது மதிப்பையும் பாராட்டையும் பெற்ற சால்பினர். இவரால் சென்னை

உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனத்தில் ‘கப்பலோட்டிய தமிழர் வ.உ. சிதம்பரனார் அறக்கட்டளை’ சார்பில் நிகழ்த்தப்பட்ட சொற்பொழிவின் (8, 9-3-1993) விரிநிலையே இந்நால்.

வ.வே.சு. ஜியர் என்ற வரலாற்றுப் பாத்திரத்தின் ஆளுமையின் அடிநாதமான கூறு, இந்திய மண்ணினதும் அதன் ஒரு கூறான தமிழ் நாட்டினதும் ‘சமூக பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியுணர்வு’ ஆகும்.

அந்தியரான ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கத்தை விரட்டியடிக்கும் நோக்கில் அது விடுதலை அரசியலாக வெளிப்பட்டது. சுய பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களிற் படிந்திருந்த மாசுகளைத் துடைத்து அவற்றை நவீன யுகத்துக்கு ஏற்ற வகையில் வளர்த்துப் பேணிக்கொள்ளும் நிலையில் அது சமூக - பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளைக் கோலம் கொண்டது. மேற்படி இருநிலைச் செயற்பாடுகளையும் இந்நால் விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றது.

இந்நாலின் எட்டு இயல்களில் முதல் நான்கில் ஜியரவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு, அவரது சமகால அரசியல் - விடுதலைப் போராட்ட சூழல், அதில் அவர் வகித்த பாத்திரம், அவரது சமூக - பண்பாட்டுச் செயற்பாடான தமிழ்க் குருகுல முயற்சி என்பன தொடர்பான செய்திகள் தரப்பட்டுள்ளன. இவை தொடர்பான சமகால விமர்சனங்களும் ஆங்காங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இறுதி நான்கு இயல்கள் அவரது மொழி - இலக்கியச் செயற்பாடுகளின் விவரணங்களாகவும் மதிப்பீடுகளாகவும் அமைந்துள்ளன.

1881 இல் பிறந்த ஜியரவர்கள் கலை, சட்டம் ஆகியவற்றில் பட்டங்கள் பெற்று சட்டத்துறையில் பணியாற்றிய பின்னர் உயர்கல்வி பெற இங்கிலாந்து சென்றவேளை - 1907 ஆம் ஆண்டில் அங்கு வீர சாவர்க்கர் தொடர்பால் அரசியல் வாழ்வில் அடியெடுத்து வைக்கிறார். அதுமுதல் அவர் தமது 44ஆவது வயதில் (1925 இல்) பாபநாசம் அருவியில் விபத்து மரணம் எத்தும் வரை அவரது அரசியல் வாழ்க்கை தொடர்கிறது. இவ்வாறான அரசியல் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதிசார் செயற்பாடுகளாகவே அவரது மொழி இலக்கியச் செயற்பாடுகளும் தமிழ்க்குருகுல முயற்சியும் அமைந்தன. ஜியரவர்களின் வாழ்க்கை பற்றிய பொதுக் குறிப்பு இது. அவரின் அரசியல் பிரவேசத்துக்குப் பகைப்புலமாக விளங்கிய விடுதலைப் போராட்ட சூழல் தொடர்பான தரவுகள் என்ற வகையில் அக்காலப் பகுதியில் இங்கிலாந்து, பிரான்சு, ஜெர்மனி, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் இயங்கிய விடுதலைப் புரட்சிக்குழுக்கள் பற்றிய தகவல்கள் இந்நாலின் இரண்டாம் இயலில் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

இங்கிலாந்தில் இந்திய விடுதலைப் புரட்சித் தளமாகத் திகழ்ந்த இந்தியா ஹவுஸில் வீர சாவர்க்கரின் கூட்டுறவில் விடுதலை அரசியலில் கால்பதித்த ஜியரவர்கள் தொடக்கத்தில் ஆயதமேந்திய தனிநபர் தியாகத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தமை, மதன்லால் திங்ரா, வாஞ்சி நாதன் ஆகியோரின் அவ்வகை

முயற்சிகளுக்குத் துணையாகவும் தூண்டுதலாகவும் விளங்கியமை பின்னாளில் காந்தியனியில் தம்மை இணைத்துக்கொண்டமை முதலிய பல செய்திகள் அரசியல் பணிகள் என்ற தலைப்பில் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

ஜியரவர்களால் சேர மாதேவியில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட தமிழ்க் குருகுலமானது தமிழ்மொழி மூலம் அனைத்துக் கலை ஞானங்களையும் கற்பிக்கும் உயர்ந்த குறிக்கோருடன் தொடங்கப்பட்டதாகும். “தனது இணையற்ற பேராற்றல் குலைந்து போயிருக்கிற தமிழுக்கு அதன் இயற்கையான முதன்மை ஸ்தானத்தைத் தந்து, புராதன கலைகளைப் போலவே, இக்காலத்துக் கலைகளுக்கும் அதைப் பெரியதோர் நிலையமாக ஆக்க வேண்டும்” என்ற ஆர்வத்தின் வெளிப்பாடு அது (ப 87). ஆனால் அக்குருகுல முயற்சி அற்ப ஆயுளில் மறைந்துவிட்டமை ஒரு சோக வரலாறு ஆகும்.

இதற்குக் காரணமாக அமைந்த நிகழ்ச்சி அக்குருகுலத்தில் பிராமண மாணவர்கள் இருவருக்கு உணவருந்துவதில் தனிப் பந்தி அமைத்தமை என்ற சாதி ஆசாரத் தளத்திலான செயற்பாடாகும். இது ஜியரவர்களின் சமூகநோக்கின்மீது ஜியத்தை விளைவித்தது. அன்றைய தமிழகத்தின் பிராமணர் - பிராமணல்லாதோர் என்ற பாகுபாட்டுணர்வு அடிப்படையிலான அரசியல் தளத்தில் விஸ்வரூபமெடுத்தது. ஜியரவர்களின் ஒட்டுமொத்த ஆளுமைமீது கரிபூசும் வகையில் கண்டனங்கள் வெளிப்பட்டன. ‘தமிழ்க் குருகுலத்தைத் தாக்கிய அரசியல் புயல்’ என்ற தலைப்பிலான நான்காம் இயலில் இவற்றை விரிவாக எடுத்துக்காட்டும் பெ.ச. மணி அவர்கள், ஜியரவர்கள் தன்னளவில் சாதி வேற்றுமை பாராட்டாத சமநோக்கினர் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறார். குருகுலம் அமைந்த சூழலின் நிர்ப்பந்ததாலும் துணைவரான தி.ரா. மகாதேவஜயர் என்பாரின் தூண்டுதலாலுமே அவர் இவ்வாறு செயற்பட நேர்ந்தது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறார். அரசியலில் தீவிர நெஞ்சரத்துடன் செயற்பட்டு நின்ற ஜியரவர்கள் சமூகச் சீர்திருத்த நோக்கில் மிதவாதியாகச் செயற்பட்டுவிட்டார் என்றும் ‘குஞ்சரநடையழகர்’ என்றும் பாராட்டப்பட்ட வ.வே.ச. ஜியர் என்ற யானை அடி சறுக்கிய இடம் இது என்றும் மதிப்பிடுகிறார், பெ.ச. மணி அவர்கள். பிரச்சினையைப் பூதாகரமாகப் பெருப்பிப்பதன் மூலம் வரலாற்றில் ஜியரவர்களுக்கு உரிய இடத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதோ அன்றேல் இருட்டடிப்புச் செய்வதோ ஆய்வு நெறியாகாது எனத் தமது தீர்ப்பையும் அவர் வழங்குகிறார்.

மொழி - இலக்கியம் என்பன தொடர்பாக ஜியரவர்கள் மேற்கொண்ட செயற்பாடுகள் தமிழின் பண்பாட்டு விழுமியங்களிலும் அவற்றின் வரலாற்றுப் பெருமைகளாகக் கருதப்படும் செய்திகளிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்த ஒரு கலையுள்ளத்தின் உணர்வெழுச்சிகளாகும் என்பதை நூலாசிரியர் அவர்கள் ‘தமிழ்மொழி - இலக்கியச் சிந்தனைகள்’ என்ற ஜிந்தாம் இயலில் உணர்த்தியுள்ளார். தமிழில் சங்கப்பாடல் முதல் சமகாலப் பாரதி பாடல் வரை கற்றுச் சுவைத்து நின்ற ஜியரவர்கள் வடமொழி, ஆங்கிலம், இலத்தீன் முதலியவற்றின் இலக்கியப் பரப்பையும் தரிசித்தவர். இவற்றால் தெளிவு பெற்றிருந்த அவரது உள்ளாம் தமிழின் ‘கல்வி

மொழி' யாகத் திகழு வேண்டும் என விரும்பியது. ஆங்கிலம் முதலிய பிறமொழிகளைக் கற்றோர் தமிழுக்கு அவற்றின் வளத்தைக் கொண்டந்து சேர்க்க வேண்டும் என்றும், தமிழ் மரபு சார்ந்த அறிஞர்கள் தமிழை 'மரபுசார் வரம்பு'களுக்குள் முடக்கிவிடாமல் நவீன உலகுக்கு ஈடுகொடுக்கத் தக்க வகையில் அதை நெகிழ்த்த இடமளிக்க வேண்டும் என்றும் அவர் விழைந்தார். இவ்வாறான விபரங்கள் இவ்வியலிலே சான்றுகளுடன் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. முக்கியமாகப் 'பிரயோக இலக்கணம்', 'சந்தி இலக்கணம்', என்பன தொடர்பாக அவர் சிந்தித்துள்ளமை, எழுதியுள்ளமை என்பன இப்பகுதியில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான சிந்தனை, செயற்பாடுகள் என்பனவற்றின் மூலம் தமிழுக்கு 'மறுமலர்ச்சி'யை நாடி நின்றவர் அவர் என்பதனை பெ.சு. மணி அவர்கள் பொருத்தமுற நிறுவுகிறார். 'மறுமலர்ச்சி' என்ற சொல்லே ஐயரவர்களால்தான் தமிழில் முதலில் வழக்கிற்கு வந்திருக்க வேண்டும் என்ற ஊக்த்தைப் பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளையின் மேற்கோள் துணைக்கொண்டு முன்வைத்துள்ளார் (ப 118).

**ஐயரவர்களின் இவ்வாறான - தமிழை நவீனப்படுத்தி அதன் பெருமையை உலகறியச் செய்ய வேண்டும் என்ற வகையிலான நோக்கு நிலையின் பன்முக செயற்பாடுகளாகவே அவரது மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள், புத்திலக்கிய - சிறுகதை - முயற்சிகள், திறனாய்வுப் பணி, இதழியல் பணி முதலியன அமைந்தன. இவை பற்றி இறுதி மூன்று இயல்களில் ஆசிரியர் விரிவாக விளக்கியுள்ளார். திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த ஐயரவர்கள் பிறமொழியாக்கங்கள் பலவற்றைத் தமிழுக்கு இட்டு வந்தவர். இவர் மொழிபெயர்ப்புத் தொடர்பாகக் கொண்டிருந்த கொள்கைகள் விரிவானதொரு தனி ஆய்வை வேண்டி நிற்பன என்பதை ஆறாம் இயலில் ஆசிரியர் உணர்த்தியுள்ளார்.**

தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் வ.வே.சு. ஐயரயே முன்னோடியாக - தந்தையாக - கருதுவது பொது மரபு. மாறாக திருமணம் செல்வக்கேசவராய முதலியார், மகாகவி பாரதியார் ஆகியோருடைய கதைகளை எடுத்துக்காட்டி அவர்களே, முன்னோடிகள் எனக் கூறுவாரும் உளர். இந்நாலிலே ஏழாம் இயலில் ஐயரவர்களின் "குளத்தங்கரை அரசமரம்" என்ற கதையே சிறுகதைக்கு உரிய ரீதியில் அமைந்த முதல் தமிழ்ச் சிறுகதை என்பதை ஆசிரியர் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். மேலும், இக்கதை ரவீந்திரநாத் தாகூரின் 'படித்துறையின் கதை'யின் உருவ - உள்ளடக்கச் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்ட ஒன்று என்பதையும் சுட்டியுள்ளார்.

Study of Kampan என்ற தலைப்பில் ஐயரவர்கள் எழுதிய நூல் அவரது திறனாய்வுச் செயற்பாட்டின் தலையாய சான்றாகும். ஐயரவர்கள் கம்பனை அனைத்துலகக் கவி வல்லாரோடு பொருத்தி நோக்கி முன்வைத்த திறனாய்வுக் குறிப்புக்களை எட்டாம் இயல் விரிவாக விளக்கி நிற்கிறது. முடிவுரை என்ற பகுதியிலே ஐயரவர்களின் இதழியல் பணி - தேசபக்தன், பாலபாரதி ஆகிய இதழ்களின் ஆசிரியராக ஆற்றிய பணி பற்றிய விபரங்கள் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. ஐயரவர்கள் பற்றி பொது மதிப்பீடும் இதில் இடம் பெறுகிறது.

நூல் முழுவதையும் வாசித்து முடிக்கும்போது பாரதியாரும் வ.வே.சு. ஐயரும் வாழ்ந்த காலகட்டத்துக்கு நாம் ஒருமுறை போய்வந்த உணர்வு ஏற்படுகின்றது. ஐயரவர்களின் ஆளுமை தொடர்பாக இதுவரை வெளிப்படாத சில கூறுகள் திரை விலகுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. தமிழை நவீனப்படுத்துவதில் பாரதியோடு ஏற்தாழச் சமநிலையில் நின்று சிந்தித்துச் செயற்பட்ட ஒரு வரலாற்றுப் பாத்திரம் உரிய கவனத்தைப் பெறத் தவறிவிட்டதே என்ற ஆதங்கம் ஏற்படுகின்றது.

ஒருவர் எவ்வளவுதான் சிறப்பான சாதனைகளைப் புரிந்தவராக இருந்தாலும் பொதுவாழ்வில் அவர் புரிந்திருக்கக்கூடிய சில தவறுகள் அவரது வரலாற்று முக்கியத்துவத்தைப் பாதித்துவிட வல்லன என்ற உண்மை இந்நாலை வாசிக்கும்போது புலனாகிறது. தமிழின் மேன்மை, தமிழர் சால்பின் திறன் என்பன பற்றியெல்லாம் இன்று பேசியும் எழுதியும் வரும் பலருக்கு - அவர்கள் அறியாத நிலையில் கூட வ.வே.சு. ஐயரவர்கள் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்துள்ளார் என்பதனை அறிஞர் பெ.சு. மணி அவர்கள் இந்நால் மூலம் அழுத்தம் பெறும் வண்ணம் உணர்த்தியுள்ளார். இவ்வகையில் நூலின் முடிவில் பி.ஸ்ரீ. ஆச்சார்யா என்பாரின் மேற்கோளாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ள மதிப்பீட்டுக் குறிப்பு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது:

“பாரதியார் தம் உள்ளொளியால், தேசிய ஆவேசத்தால் வளர்த்த தமிழை ஆசிரியர் வ.வே.சு. ஐயர் தம் பெரும் புலமைத்திறத்தால், தம் அறிவுப் பரப்பால் வளர்த்தார்” (ப. 258).

வ.வே.சு. ஐயர் பற்றி ஏற்கெனவே டாக்டர் டி.எஸ். ராஜன், கவியோகி சுத்தானந்த பாரதி, திரு. ரா.அ.பத்மநாபன் முதலியோர் நூல்கள் எழுதியுள்ளனர். பெ.சு. மணி அவர்களின் இந்நால் மேற்கூட்டியவர்களின் ஆக்கங்களில் இடம்பெறாத விரிவான தகவல்கள் பலவற்றை உள்ளடக்கியது என்ற வகையிலும் ஒரு வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை விமர்சன நிலையில் தரிசிக்க வைத்துள்ளது என்ற வகையிலும் தனித்தன்மை வாய்ந்ததாக - வேறுபட்ட பரிமாணம் கொண்டதாக திகழ்கிறது.

கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்  
நன்றி: பண்பாடு  
இந்து சமய, கலாசார தினைக்கள் இதழ்  
கொழும்பு, புரட்டாதி 1993

## பயிற்சி

1. விமரிசன முன்னோடிகளுள் ஒருவரான வ.வே.சு. ஐயர் மீது வைக்கப்பட்டுள்ள விமரிசனம் யாது?
2. “திறனாய்வு” என்ற பதம் விமரிசனம் என்ற பொருளிலும் கையாளப்படுவதுண்டு. இரண்டுக்கும் இடையேயான வேறுபாடு யாது?
3. பாரதியை நிகர்த்த ஆளுமை என வ.வே.சு. ஐயர் போற்றப்படுவதற்கான காரணங்கள் யாது?
4. இக்கட்டுரை “விமரிசனம்” எனக் குறிப்பிடப்படாமல் “மதிப்புரை” என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமைக்கான காரணம் யாது?

## நாடகம் நயத்தல்

நாடகம் என்பது கதையை நடித்தல். நாடகம் நயத்தல் என்பது விரும்புதல் அல்லது சுவை கூறுதல் என பொருள்படும். ஆகவே நாடகம் நயத்தல் என்பது நடித்த கதையை அதன் தன்மையைக் கூறுதல் எனப் பொருள்படும்.

நாடகம் ஒன்றில் எதனை நயப்பது போன்ற வினா தோன்றுகிறது. நாடகத்தின் பிரதான விடயங்கள் யாவை என்பதை அவதானிப்போம்.

**கரு - நாடகத்தின் கதையே கரு என அழைக்கப்படுகின்றது.**

**கதை உருவாக்கம் - நகைச்சவை, துன்பவியல் பற்றிய கதையின் பின்னணிகள்.**

**பாத்திரப் படைப்பு - கதைக்குத் தகுந்தது, இயல்பானது, பொருத்தமானது.**

**முரண் நிலை - கதையின் காரண காரிய அடிப்படையில் கதையை நகர்த்திச் செல்லுதல்.**  
**உ - ம்: துன்பத்தில் இருந்து விடுதலை அடைதல்**

**உணர்ச்சி வெளிப்பாடு - பாத்திரத்தின் தாக்கம், பார்வையாளனை பாதித்த தன்மை.**

**ஓப்பனை - பாத்திரத்திற்குப் பொருத்தமான பிரதிபலிப்பு இயல்பு தன்மை.**

**மேடை ஒழுங்கு - காட்சிக்கும் கதைக்கும் பொருத்தமான இட அமைப்பு.**

**வடிவம்** - கதையின் உத்தி நிலையை குறிக்கும்  
உ - ம்: குறியீட்டு நாடகம், நேரடிக் கதை நாடகம்.

**பிரதியாக்கம்** - நாடகத்திற்கும் நாடக எழுத்து வடிவத்திற்கும் இடையில் காணப்படும் ஒத்த தன்மை.

**கலை யுக்தி** - நாடகத்திற்குப் பொருத்தமான அமைப்பு. வடிவம், பேச்சு, உடையமைப்பு.

**நாடகம் நயத்தலின்போது கவனிக்க வேண்டியவை**  
★ கதையைப் புரிந்துகொள்ளுதல்.  
★ நயத்தலுக்குரிய அடிப்படைகளை அறிந்து வைத்திருத்தல்.  
★ நடுவு நிலையில் நயத்தல்.  
★ கற்றோருக்கு புதிய அறிவைத் தருவதாக அமைதல்.

### பயிற்சி

நீங்கள் பார்த்த / படித்த நாடகத்தை 150 சொற்களுக்குள் நயந்து கூறுங்கள்.

## விரித்தெழுதுதல்

ஒரு பொருளை அல்லது விளக்கக் குறிப்பொன்றைப் பலரும் விளங்கிக்கொள்ளும் வண்ணம் பொருள் புலப்பட விளக்கி விரித்து எழுதுதலை ‘விரித்தெழுதுதல்’ என்பர்.

நூல்கள், சொற்பொழிவுகள், தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள், பத்திரிகைச் செய்திகள் முதலியனவற்றில் இருந்து குறிப்பெடுத்தல் சந்தர்ப்பங்கள் பல உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் நீங்கள் எடுத்த குறிப்புகளை விரித்துப் பொருள் புலப்பட எழுதவோ கூறவோ சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கும். எனினும், குறிப்புகளை விரித்து எழுதும்போதும் கூறும்போதும் சில நிபந்தனைகளையும் நுண்முறைகளையும் நீங்கள் அவதானிக்க வேண்டும்.

உசாத்துணை நாட்குறிப்பொன்றை நீங்கள் விளக்குவதானால், அந்நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துக்களுக்கு மேலதிகமாக, அல்லது திரிபுபட்ட வகையில் நீங்கள் எழுதலாகாது. உங்கள் கருத்துக்களை அவற்றின் மீது இணைக்கவும் கூடாது.

அத்துடன், குறிக்கோள் கருதியே நீங்கள் குறிப்புகளை எடுக்கின்றீர்கள். எனவே, அக்குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதற்கேதுவாக உங்கள் விளக்கம் அமைதல் வேண்டும். இவ்வாறான வரையறைகளுக்குள் நீங்கள் விரித்து எழுத வேண்டுமெனில் பின்வரும் ஆற்றல்களை நீங்கள் வளர்க்க வேண்டும்.

- |                        |                          |
|------------------------|--------------------------|
| 1. தெளிவான சிந்தனை     | 2. ஜயந்திரிபற்ற விளக்கம் |
| 3. உறுதியான ஞாபக சக்தி | 4. தொடர்புபடுத்துமாற்றல் |
| 5. சிறந்த மொழிவளம்     | 6. பரந்த விடயஞானம்       |

ஒரு கருத்தின் பல்வேறு அம்சங்களை உள்ளடக்கியே ஒரு குறிப்பை ஒரு சொல் லில் அல்லது சொற்றொடர்களில் எழுதுகின்றோம். அதனை விளங்கிக் கூறுவதற்கு மேற்குறித்த ஆற்றல்களின் இயைபு எமக்கு அவசியமே.

### விரித்துக் கூறும் சந்தர்ப்பங்கள்

1. அறிக்கைப்படுத்தும் போது
2. கட்டுரையாக்கத்திற்கு பயன்படுத்தும் போது
3. மேடைப் பேச்சுக்கு
4. செய்யுள் ஒன்றின் பொருளை ஆய்ந்து எழுதும் போது

### பயிற்சி

'ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு', 'அறிவின் அளவுகோல்கள் நூல்களும் வாசிப்புமே' என்ற தலைப்புக்களின் கீழ் முப்பது சொற்கள் கொண்ட பந்தியாக விரித்தெழுதுக.

## இணைப்பிடைச் சொற்கள்

ஒரு வாக்கியம் தொடராக மாறுவதற்கு பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள் இணைப்பிடைச் சொற்கள் எனப்படும்.

**உம் இடைச் சொல்**

பிச்சை எடுத்தாயினும் கற்றுவிடு.

**என, என்று**

நான் திரும்பி வருவேன் என நீ எதிர்பார்க்கவில்லையோ?  
நீ உதவி செய்வாய் என்று நான் எதிர்ப்பார்த்தேன்.

**மற்றும்**

அம்மா, அப்பா, தம்பி, தங்கை மற்றும் உறவினர்கள் வாழ்த்தினர்.

**தோறும்**

இன்று வீதிகள் தோறும் காவல் பலப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

**மட்டும்**

ஆசிரியர் வரும்மட்டும் விளையாடுவோம்.

**இனி**

வந்துவிட்டோம் இனி நடப்பதைப் பார்ப்போம்.

**முன்**

பொருளை வாங்குமுன் விலையை விசாரிக்க வேண்டும்.

**பின்**

நடந்தபின் என்ன யோசனை?

**ஆவது**

நான் வாழ ஒரு தொழிலாவது கிடைக்காதா?

**ஆயினும்**

அவனுக்குக் கிடைக்கவில்லையாயினும் முயற்சியைக் கைவிடவில்லை.

**தான்**

குறைந்தது அந்த வீட்டைத்தானும் தாருங்களே.

**அல்லது**

வீட்டைத் தாருங்கள் அல்லது பணத்தைத் தாருங்கள்!

**கூட**

பர்ட்சைக்குக் கொஞ்சங்கூடப் படிக்கவில்லை.

**ஆம்**

உங்களுக்குக்காக தானாம் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

**யாரும்**

இப்பாடசாலையில் யாரும் படிக்கலாம்.

**எதுவும்**

தலைவர் இல்லாமல் எதுவும் செய்ய இயலாது.

## அடுக்கிடுக்குத் தொடர்

அடுக்குத் தொடர்களுக்குள்ளே முதல் வரும் மொழி விகாரமடைந்து, கூற வந்த பொருளை அழுத்திக் கூறி சிறப்பித்துக்காட்ட உதவுகின்றது. இவ்வாறான தொடர் அடுக்கிடுக்குத் தொடர் எனப்படும்.

பச்சைப்பாலென	-	பச்சை பச்சை	-	மிகப்பச்சை
தெட்டத்தெளிவு	-	தெளிவு தெளிவு	-	மிகத்தெளிவு
பட்டப்பகல்	-	பகல் பகல்	-	நடுப்பகல்
நட்டநடு	-	நடு நடு	-	சரிமையம்
மதிமயங்கி	-	மயங்கி மயங்கி	-	மிகமயக்கம்
கொதிகொதித்து	-	கொதித்து கொதித்து	-	மிகச்சுடு
நெட்டநெடு	-	நெடு நெடு	-	மிகநெடு
கன்னங்கரிய	-	கரிய கரிய	-	மிகக்கரிய
செக்கச்சிவந்த	-	சிவந்த சிவந்த	-	மிகச்சிவந்த
சின்னஞ்சிறிய	-	சிறிய சிறிய	-	மிகச்சிறிய
பென்னம்பெரிய	-	பெரிய பெரிய	-	மிகப்பெரிய
வெட்டவெளி	-	வெளி வெளி	-	திறந்தவெளி
தன்னந்தனிய	-	தனித்தனி	-	மிகத்தனி

### பயிற்சி

மேலே தரப்பட்டுள்ள அடுக்கிடுக்குத் தொடர்களில் ஏதாவது ஐந்து தொடர்களை பொருள் விளங்க தனித்தனி வாக்கியத்தில் அமைத்துக் காட்டுக.